

NEWSLETTER

An Associate Professor Speaks About His Dyslexic Advantage

MDA e-Shikshanam

[Learn more](#)

Teachers and Parents Can Make It Happen

Dyslexia covers a range of areas which includes difficulty in learning, visual processing, writing, phonological processing, visual processing and disorders in cognitive reading and auditory processing.

Research has found that when dyslexics and their parents accept dyslexia and reframe it as something positive, they are most likely to succeed. The reframing process takes place over many stages, related to reinterpreting the learning disability experience from something dysfunctional to something practical.

Getting to self-acceptance isn't easy. One has to negotiate stigma while being expected to achieve the same results as their non-dyslexic peer group with little or no support. "There's something wrong with you, but we expect you to be like everyone else." is the constant challenge that one is up against. Hence diagnosis and support at an early age make a huge difference to learning and self-esteem.

Dyslexia can result in frustration, embarrassment, avoidance and low self-esteem as a result of difficulties in performing tasks that seem to come naturally to others. Demystifying the learning disorder with the child can help them develop the tools and resilience necessary to manage it, both in school and in social circumstances.

People with dyslexia are often creative. There are many ways this creativity can show itself - ideas, music, acting, design, technology, art or even sports. Focus upon things they are good at. Praising even small achievements helps to maintain self-esteem. Much can be done to alleviate the lacuna by integrating the child into the class environment, which is predominantly a learning environment, where they can feel comfortable and develop confidence and a sense of worth. Dyslexics are endowed with many strengths: oral dexterity,

easy comprehension, good visual spatial awareness, innate artistic abilities. Dyslexic children have the potential to become talented and gifted members of our schools and society if we worked not only with their specific areas of difficulty but also on their explicit areas of strengths from an early age.

Class teachers dealing with dyslexic children need to be flexible in their approach, so that they can, as far as possible, find a method that suits the pupil, rather than expecting that all pupils will learn in the same way. Teach the child the way the child can learn rather than learning from the way he is taught. Above all, there must be an understanding from all who teach them as well as from parents, that these children may have many talents and skills. Their abilities must not be measured purely on the basis

of their difficulties in acquiring literacy skills. Dyslexic children, like all children, thrive on challenges and success.

For both teachers and parents, teaching should be, as far as possible, according to each child's educational needs. It is essential to see them as a whole person, complete with individual strengths and weaknesses. With the right intervention backed by emotional support from family, there is nothing standing in the way of a bright, successful, and happy future for your dyslexic child.

Every child is different. Explore possibilities.

The Editors

Keerthana Jagan,
BA (Carnatic Music)

#DyslexicAdvantage makes me...

A Music Teacher, Chaitanya Group of Schools, Ramapuram

I completed Class 12 from Good Shepherd Convent, Chennai in the State Board. I completed a four-year diploma from Kalakshetra Foundation, Chennai and B.A (Carnatic Music) by correspondence from Madras University in 2018. I now work as a music teacher at Chaitanya Group of Schools. I also take music tuitions at home. I am pursuing a PG (Correspondence) course in Carnatic Music from Padmavati University, Tirupathi.

Anand Balaj,
BA (Hotel Management)

A Police Constable in the Department of Police

I passed Class 10 from State Board and Class 12 from NIOS. I have a Bachelor's degree in Hotel Management and am employed as a Police Constable in the department.

Vimala Venkatesan
 Founder Director of Bhavani
 Vidyalaya, Jaipur

We Can. They can too.

Dr. A.P.J Kalam, Former President of India, was the chief guest at the tenth-year celebrations of Bhavani CDC.

The opening session of the programme was an interaction session with Bhavaniites.

One student asked him about his childhood and about his research programmes.

Dr. Kalam, spoke at length about his life at Rameshwaram and the fun he had at school. He spoke about the boat he built and kept us roaring with laughter. He was enthusiastic to talk about the projects he did with other scientists. One project he mentioned was about low cost stents used for

heart surgery that he and his scientists made in the lab at Bangalore. He was quick to add that while some projects were successful, some had not taken off, but he and his team thought of them as stepping stones to success.

He ended by saying, We can. I quote: "Never stop fighting until you arrive at your destined place - that is, the unique you. Have an aim in life, continuously acquire knowledge, work hard, and have perseverance to realise the great life."

His address to the audience carried this message...I quote:

"All of us do not have equal talent. But, all of us have an equal opportunity to develop our talents".

Why am I quoting Dr. Kalam and how does my topic 'We can and they can too' match at all?

I am writing about the condition dyslexia and other related specific learning difficulties (SLD) and the children with these conditions.

The attitude of the society which lacks the greater awareness and acceptance of children with specific learning difficulties (SLD) and perceiving academic performance as a parameter of a child's success has set aside the thoughts that equal opportunity to develop their talents has not only taken a back seat but has left deep scars in the children while creating a stressed childhood.

I am vehement when I say that no child with SLD who has become successful should be asked about the difficult path they have walked through or even remind them to look back.

So why not share our mantra at Bhavani 'We can and they can too.'

I quote Dr Kalam: "To succeed in your mission, you must have single-minded devotion to your goal." This has become our everyday chant.

We realised that a successful transition for individuals with SLD from school to college or to work often requires collaboration. Students play an important role in planning their transition along with the mentors and should be included throughout the process.

We also realised the importance of skill development in the work force equipped to meet future challenges.

So, the questions we asked ourselves were:

- What strategies should we use during their education and training to get through courses in academic subjects like Technology, English, Mathematics, Science, Social Studies?
- Should we record the particular latent skills of our students which will give them a breakthrough, to choose coping strategies that we used along with teaching to encourage thinking and analyzing skills?
- Being aware that job requirements of today are skill based, and being aware that our students do have latent undiscovered skills, what should we do to discover their latent skills and how should we plan and execute the action plan if they have to achieve high success in a career that demands extensive training, skill, and responsibility?

- How to build self-confidence which is a cornerstone for performance and achievements.

Our tips to our students are:

- Believe in yourself. Your condition teaches you to budget your time and work hard, and that work ethic will help you no matter what you decide to do in life.
- Remember that just because something takes you longer to do, doesn't mean you can't do it well. And sometimes because it takes you longer, you remember it better.
- While it's hard to feel different or be singled out if you need extra help or tutoring, try to remember that you are learning the skills to overcome your problems—and that you are smart and have abilities no one else does!

Serious planning gave us ideas to organise trips to places that would give them exposure to career opportunities like textile printing units, printing press, various departments of the hospitality industry, various departments of a nationalised bank, to a hospital, and even plant nurseries. The trips to all these places opened up a lot of queries from the secondary and senior secondary level students. The most important query was if they could train in any of the above during the school vacations.

The long summer vacations gave them the opportunity to get familiarised to various vocations. Luckily for us, the Trident Hotel at Jaipur and Chairman of The Neerja Pottery came forward to give them working experience. The Trident offered training in all the areas of the hospitality line and Neerja Pottery on designing and the various areas of pottery making.

This was the much-needed breakthrough. The confidence with which our students returned after the

summer vacation was stunning. The experience had taught them to develop their own problem-solving skills. The realistic work conditions had reinforced their strengths. Our students had discovered their latent skills, thus building in them the self-belief that we were hoping would soon develop.

The magic happened.

Today, Bhavani is proud of our students who have achieved success as a computer specialist, a lawyer, a designer and boutique owner, a jewellery designer, a confectioner owning the best plant nursery and simultaneously studying graphic designing, and a few studying in the Institute of Hotel Management.

Our students come back to us quite often with enthusiasm to take part in the Sports Day or Teachers Day activities and it is always a non-stop one-way conversation about their work, their new skills learned, and their dreams and dreams and dreams!

So why not: We can. They can too.

*BhavaniVidyalaya, a unit of Bhavani CDC is an Academic and Development Center with a focus on inclusive education. The inclusive education programme encourages the students to reach their full learning potential and develop skills for a successful career of their choice. The inclusive education programme caters to children with Specific Learning Disabilities (SLD) like dyslexia, dysgraphia or dyscalculia. Email: vimalavenkatesan@gmail.com

Ami Todo
Japan Dyslexia Society

Living with dyslexia

Here, my topic is “living with dyslexics” rather than “living with dyslexia” because I was surrounded by people with dyslexia my whole life and this can give unique and enriching experiences.

So, what is it like to grow up with a mother and a brother with dyslexia? Well, my mother is a joyful and highly competent business woman, but she gets easily confused with dates and numbers and she laughs about her short-term memory of “goldfish”. For example, when I was in primary school, she always forgot to reply to communication with school and teachers and I was the one reminding her. There were days she insisted

on NOT sending us to school because she thought the school was still closed for summer holidays. She would often give me wrong names of people and I ended up striking a conversation with strangers, calling them made-up names. It is also quite common for her to unknowingly skip meetings and appointments.

I have similar stories about my artistic brother. He is now an university professor with a successful background as an architect and he solved Einstein's formula in primary school, but he still mistakes or misreads simple words, hardly remembers people's names and would often miss flights from confusing dates, about which we laugh together. I was quite academically inclined, but by being “the normal one” in the family, it made me a super organised and meticulous person. This way, their weaknesses helped me to develop certain skills which I am thankful for.

However, let's not forget the ways in which we compensate for each other. Both my mother and brother have amazing spatial recognition, so they read maps very well and always know which way to go. I'm very bad with maps, but with them around I'm

never lost. Once we reach the destination and when they can't read the written sign, I read it for us all. They both see the big picture and are always thinking outside the box, so they can surprise you with unique solutions to problems. They are occasions when they maybe not great at details and that's when I come in.

My brother has “dragged me” with him in his architectural quest in the world which I would have not had the opportunity to visit in my life otherwise.

Thus, we lived together while compensating for each other. When people with different skills and strengths come together, it can create a synergy. For me, having dyslexia or living with people with dyslexia makes for a certain lifestyle that is different from many people and it is definitely NOT a boring one. For that, dyslexic or not, it is important to learn about yourself, then about the people around you. What you can do, what they can do, have the sense of humour to laugh about our weaknesses, recognise our unique talents and come up with the best way to work together. And above all, enjoy the ride of having dyslexics around because they can surprise you in so many ways!

How one man is using tech to change the lives of children with learning disabilities

(The article is reproduced from Microsoft News Center, India)

Growing up in Salem, a small industrial town nestled on the highway connecting Bengaluru and Chennai, Senthilkumar Govindarajulu could never explain to his teachers why he couldn't read and write like other students or retain lessons as well as his classmates did.

"It was much later, after I completed secondary school, that I found out I had moderate dyslexia and Attention Deficit Disorder (ADD)," he says.

While pursuing his higher education, he vowed to make something out of himself and give back to the society. After doing his post-graduation in social work, Senthilkumar did his doctorate in Medical and Psychiatry, School Social Work, and volunteered with the United Nations and other agencies. But despite these accomplishments, it was a lecture he attended

while in Delhi, that changed the course of his life. "I attended a lecture by Neelam Sinha, JNU's national coordinator for open school system, where she spoke about disabilities and learning," he reminisces.

The experience reminded him of his childhood and the troubles he faced at school due to dyslexia and ADD. He started researching about dyslexia and other co-morbidities and worked as a counsellor at a hospital. In 2000, he decided to move back to his hometown and ensure other children like him don't get denied a future.

Starting with just one student, he opened the Helikx Open School and Learning Center to educate children with learning disabilities. For nearly two decades, this school has been catering to learning needs of children with a range of specific learning disabilities in the age group of 7-17 years. Today, the school has helped more than 700 children, mostly from low-income groups, overcome their challenges.

"We are guided by the principle of 'Can you teach me the way I can understand'. Each child that comes to us has immense potential. It is our job to find the right methods to simplify learning for them," Dr Senthilkumar says. [Continue reading the article here: Microsoft News Center, India](#)

Dhanalakshmi Ayyer

A Parent's Perspective on Raising a Child with Learning Differences – An Interview

1. Can you share how important it is for parental support in the life of persons with dyslexia?

Parental support is the pillar on which alone all other systems, therapy, school, remediation can work. Parents should not think they can outsource

these responsibilities. The child did not ask to be born nor are they someone else's child for you to shrug off your inherent and intuitive responses.

2. How did you support your son, Sripathi?

It began with my becoming a full-time mother to the exclusion of career options. Even non-learning disabled children spend only those ten to fifteen years with the parents. This is when you mould them. In case of our children, they need more of our time, energy and attention to give them self-assurance for the present and self-confidence for the future. They need to be made responsible, accountable and responsive. They need to be made to stand on their own legs now and ever. Having fixed these goals, it was a matter of we both working towards it. Sathiyam, my husband, tweaked his career goals, options and path to fit into this matrix. Because our goals and our commitment to them were very clear, well understood and drawn out early on we had absolutely no problems giving our present for the future of the child.

3. What are the different kinds of support, social, emotional, etc. you had to give your son?

Complete social and emotional support. We never brooded over Sripathi's myriad problems. We taught ourselves to and consciously educated and trained

him to accept and work on them. This applied to his emotional quotient also, depending on issues and circumstances he found himself in - external, internal and personal. We again never missed out on our familial, social and professional commitments and activities. We made him a part of as many of them as far as possible. We instilled in him that his parents are always there when and where he needed them, to clarifying his doubts, assuaging his fears and fulfilling his desires and demands without overdoing them and spoiling him. He knew and still knows his parents are with him in all ways and always.

4. What are the ways in which you advocated for your son in the environment you were in? For example, extended family, neighbours, school etc.

From early on, we took the immediate and extended family into confidence, never shied away from sharing his problems with friends, neighbours and colleagues, including co-passengers and other strangers. It was not aimed at getting him or us any sympathy but to make them appreciate the child and make the going easy for him all along. Both in school and later in college, we were frank with the authorities about his problems, seeking their assistance and indulgence. Both with his teachers and therapists we followed their guidance to the T, improvising as and when and doing whatever we were tasked to do at home.

Sanjay Kumar

A Parent Speaks

My son was always an average student in school, scoring mostly B grades in his primary classes. His teachers put it down to playfulness, being the youngest in class (May 25th born with the cut-off date being 31st May. The next academic year it was changed to 31st March) and felt that he would improve his grades with age and maturity. Though honestly, I never felt that marks had anything to do with success in life, but this was the very principle that we were made to feel back then at school.

In middle-school he started finding Maths difficult to understand and from the 9th grade he also started finding language, Sanskrit difficult. The changes in his learning abilities became evident when he stopped submitting his assignments on time. He would also hide his test/exam marks, which I could sense immediately. On meeting the teachers, we found out that he was unable to understand and cope with the subjects. It also came to light that he had crumpled and hidden the answer sheets of some subjects.

It was during this period that one of his teachers suggested that we should get him evaluated. Mr. D. Chandrasekhar who started MDA was a very close family friend and we contacted him for his advice. As per his suggestions we had a few counselling sessions with the counsellors at MDA. They also referred us to a child psychologist, after various tests and interview he was identified with Attention Deficit Disorder (ADD).

It was tough for us as parents to learn about this issue and we did discuss this with few educationists and we got varying advice from them. We did realise his inability to focus and concentrate and decided that the best for him would be to shift to Ananya Learning Centre run by the MDA. My son also took this change in the right spirit and wanted it. Ananya followed the state board syllabus and had an exemption in language.

As his class had only three students the teachers were able to pay individual attention to each one of them. He started showing immense improvement in his attitude towards the various subjects, in his

grades and mainly his confidence levels. There was a remarkable change in him as compared to his experience in the earlier school. Now, he was eager to answer all the questions asked in class and his grades improved immediately. In his 10th board exams he scored an overall average of 91% with 93% in Maths.

It was time for him to be mainstreamed and he got admission in AMM Matriculation in 11th grade in the Commerce stream. At the interview, the principal suggested he do language, though he had had an exemption in the 10th. He adjusted quickly and well to the new environment with 40+ students in class. He fared well from the beginning. He scored 86% in his 12th board exams and did get 95% in Sanskrit.

He wanted to do BBA and applied in three colleges Vivekananda, Vaishnav and Loyola College. Vivekananda College has a system of admission when you drop your application form and I was present in the interview with the HOD and Principal. The way he handled their questions with confidence on why he wanted to do BBA and not B.Com really made me happy. The principal of the college also told him 'Whatever you do in life do it with the same focus and confidence that you show today'.

For me the very purpose of the shift in schooling had served its purpose well that and he came out with flying colours. He got admission in all three colleges and finally joined Loyola where he's finishing his 1st year now.

I am very confident that he will do well in life and as parents we took the right decision at the right time in all his steps.

Find Your Own Creativity

**Siddharth
Chandrashekhar**
Director, Pencil & Monk

Dyslexia for me was never a problem because if I do not like something I don't do it. I would do something only if I were comfortable doing it. Both the level of interest and the technique of learning, is what helped me learn. I have a way of learning by myself. I don't like people teaching me, telling me what to do. What you know is not what it is. What it is, is the way you discover.

Talent and creativity is when you are doing it for a purpose which is right and recognised. It is energy. One needs to have the guts to understand, pay attention to and celebrate it.

A child should be allowed to go ahead and do what he wants to do, explore and experiment, go with the flow. That is discovery, raw energy. There is no formula. Class toppers have not all done well in life. A child's personality is what you make out of him. A person who has never seen failure will forever be stuck at that first failure he faces. This is because he is not himself but has been moulded to be somebody else. Let a child be himself and automatically things fall in place. A child needs to grow, as raw as he is, that is where he is going to bloom.

As far as school, exams are concerned let the child go through it, let him learn to deal with it, help him find out a way to, without being unnecessarily told how to at every step. He will find a way to do so, on his own, himself. Whether he gets good marks or not he will figure out his life.

Success is a very abstract indefinable term, based on one's need. I have had an uncharted journey, where by God's grace I have never defined my goal in conventional, been very lucky and blessed to have the right support system.

Some things did work out. And a lot of things have not, but that didn't stop me. I moved on. I've discovered things. I don't leave any opportunity. I look at any opportunity as a learning opportunity, immaterial what the size is. It could be without remuneration, a large or small job. It is just an opportunity and you never know what you learn from this to the next. You discover. That's the key.

I have not done any formal art course or graphic design course. I just do what I need to do being creative. I did many things. I have designed a hotel. I did photo-shop, graphic design, went into movie and publicity design. I did my own movie direction and am into this space I am into right now, where functionality matters and the design of that space is intuitive.

I work visually. When I am into a project I read about it, understand it, get all the information that is there and then come up with a method to work on it. Having configured the cutting edge, I innovate, improvise and work with my team and see if it works, without thinking too much. If it works fine, if not, try something else. I don't know the theory but this is practical.

Parents: if your child is not up to the class standards no disaster is happening. You are unnecessarily complicating his life. You don't follow the child. You don't believe in him, that he will be successful because you have decided that he is not following what the rest are doing.

Kids should discover their path themselves. There is no methodology for this. It is different for each person. Life is a buffet. Everything is on offer. If a child chooses something that is what it is.

You can watch Siddharth Chandrashekhar speak about his journey here:

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

Meenakshi Annadurai

என் மகனை பள்ளியில் சேர்த்த பின், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை அந்தப்பள்ளியில் இருந்து என்னை அழைப்பார்கள். அங்கு போனால் ஆசிரியர் குழுவே என்னிடம், உங்கள் மகன் படிப்பதில்லை, எழுதுவதில்லை, எதைக்கேட்டாலும் பதில் இல்லை என்று அடுத்தடுத்து சொல்லிக்கொண்டே போவார்கள். இது அவனது எல்.கே. ஜி.வகுப்பில் இருந்து துவங்கியது. நான் அவனை அடித்தும் சொல்லிப்பார்த்தேன். அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

வித்யாமந்திர் பள்ளியில் எனது மகனை முதலாம் வகுப்பில் சேர்த்தேன். அங்கேயும் இதே நிலை தொடர்ந்தது. ஆனால் அந்தப்பள்ளியில் தான் என் மகன் டிஸ்லெக்சிக் என்பதைக் கண்டறிந்து சொன்னார்கள். அப்போது தான் டிஸ்லெக்சிக் என்ற வார்த்தையை முதன்முதலில் கேட்டேன். அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் எம்.டி.ஏ. வில் எனது மகனை சேர்த்தேன். அவனை எல். கே.ஜி.யில் சேர்த்ததில் இருந்து இரண்டாம் வகுப்பு வரை நான் பட்ட மனத்துயரங்கள் அப்படியே பளிச்சென்று விலகிவிட்டது. மக்கு, மந்தம், முட்டாள் என்று ஒரு குழந்தையை சொல்வது எவ்வளவு அறியாமை என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். எம்.டி.ஏ. வில் ஆசிரியைகள் பாடம் எடுக்கும் முறையைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன். நானும் ஆசிரியையாக இருந்தாலும் அவர்கள் கற்பிக்கும் முறை புதிதாக இருந்தது.

“ஈன்ற பொழுதில் பெரிது உவக்கும் தன் மகனை சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்”

என்ற குறளுக்கேற்ப என்மகனின் கற்றலில் குறைபாடு கடந்து போகக்கூடிய ஒன்று என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். பின்னாளில் அவன் படித்த கல்லூரியில் “சிறந்த மாணவர்” என்ற விருதை பெற்றபோது, அவனது பள்ளிப்படிப்பின் தாக்கமும், நான் பட்ட துயரமும் பின்னர் நேர்ந்த மாற்றங்களும் என் மனக்கண்ணில் ஒரு திரைப்படம் போல ஓடியது.

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

உங்கள் சொந்த படைப்பாற்றலைக் கண்டறியவும்

**Siddharth
Chandrashekar**
Director, Pencil & Monk

DYSLEXIA எனக்கு எப்பொழுதுமே ஒரு பிரச்சனையாக இருந்ததில்லை. ஏனெனில் எனக்கு பிடிக்காதவைகளை செய்யாமல் இருக்க முடியும், எனக்குப் பிடித்ததைச் செய்ய முடியும். கற்பதில் உள்ள எனது ஆர்வமும், நுட்பமும் தான் எனக்கு கற்க உதவியது. தனக்குத்தானே கற்கும் வழியை நான் கொண்டிருந்தேன். மற்றவர்கள் எனக்கு கற்பிப்பதும், நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதும் எனக்குப் பிடிக்காத ஒன்று. நீ அறிந்தது என்று நினைப்பது உண்மையில் அதுவல்ல. அதனை ஆராயும் வழியே அதை என்ன வென்று உனக்கு உணர்த்த முடியும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தின் அடிப்படையில் செய்யும் பொழுது திறமையும், படைப்பாற்றலும் ஏற்படுகின்றன. அப்பொழுது அது சரியானதாகவும், அங்கீகரிக்கப் பட்டதாகவும் ஆகிறது. அதுவே நமது வலிமை. இதனை ஒவ்வொருவரும் புரிந்துக் கொண்டு, அதில் கவனம் செலுத்தி, அதனைக் கொண்டாடவும் வேண்டும்.

ஒரு குழந்தை என்ன செய்ய விரும்புகிறதோ அதை செய்ய விட வேண்டும். ஆராயவோ, பரிசோதனை செய்யவோ விரும்பினால் அதன் போக்குப்படி விட்டுவிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அக்குழந்தையின் அடிப்படை ஆற்றலை கண்டுபிடிக்க இயலும். இதற்கு எந்த சூத்திரமும் தேவையில்லை. வகுப்பில் முதல் தரமாக வருபவர்கள் எல்லோருமே வாழ்கையில் முன்னேறியவர்கள் என்று கூற முடியாது. நீ ஒரு குழந்தையிடமிருந்து என்ன அறிகிறாயோ அதுதான் அக்குழந்தையின் தனித்தன்மை.

தோல்வியையே சந்திக்காத ஒருவன் முதல்முறையாக தோல்வியைச் சந்திக்கும் போது, அதிலிருந்து மீளமுடியாமல் சிக்கிக் கொள்கிறான். ஏனெனில் அவன் அவனாக இல்லை. வேறு ஒருவரின் தன்மையை இவன் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே குழந்தையை அதன்படி விட்டால் தானாகவே எல்லாமே சரியாக அமையும். குழந்தை எப்படி இருக்கிறானோ அப்படியே வளரவிட வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் பரிமளிப்பான்.

பள்ளியில் பரிட்சை என்று வரும் போது, ஒவ்வொரு நிலையிலும் தேவையில்லாமல் இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று தலையிடாமல் இருந்தால் அக்குழந்தை அதை எதிர் கொண்டு, அவனாகவே அறிந்து செயல்படுவான். அப்பொழுது அவனே தன் வழியில் செயல்பட

முற்படுவான். அவன் நல்ல மதிப்பெண் வாங்குகிறானோ இல்லையோ, அவனால் அவன் வாழ்க்கையை வழி வகுக்க முடியும்.

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

வெற்றி என்பது இதுதான் என்று வரையறுக்க முடியாத ஒரு சொல். எனது வாழ்க்கை பயணத்தின் விவரம் கூற முடியாத ஒன்று. ஆனால் நான் என் இலக்கை வழக்கமான பாதையில் வகுக்க வில்லை. ஆண்டவன் அருளால் எனக்கு சரியான ஆதரவு அமைந்தது எனது அதிர்ஷ்டம்.

முயற்சிகள் சில சமயம் சரியாக அமையும், பல சமயங்களில் அமையாது. ஆனால் அது எனது பயணத்தை நிறுத்த வில்லை, தொடர்ந்தேன். பல விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்தேன். எந்த வாய்ப்பையும் தவறவிடவில்லை. பெரிய வேலையோ, சிறிய வேலையோ, ஊதியம் கூட இல்லாமல் செய்தேன். எத்தகையதாக இருந்தாலும் எந்த வாய்ப்பையும் கற்கும் வாய்ப்பாக கருதினேன். ஒவ்வொரு வாய்ப்பும் அடுத்த வாய்ப்புக்கு முதல் படியாகலாம். அதனைக் கண்டு கொண்டால் அதுவே நமது அடுத்த வாய்ப்பிற்குத் திறவுகோல் ஆகும்.

நான் முறையாக கலை சார்ந்த கல்வியோ graphic வடிவமைப்புப் பாட திட்டத்தையோ படிக்க வில்லை. புதிய படைப்பை உண்டாக்கவே நான் முயன்றேன். இவ்வகையில் பல துறைகளில் பணிபுரிந்தேன். ஒரு விடுதிக்கு (hotel) வடிவமைத்தேன். புகைப்படம் எடுக்கும் நிலையம், graphic design இவ்வாறு பல பல. திரைப்பட துறையில் நுழைந்து விளம்பரத்திற்கு வடிவமைத்தேன். பின் ஒரு திரைப்படம் இயக்கினேன். இப்பொழுது சரியான இடத்தில் உள்ளேன். இந்த இடத்தின் செயல்பாட்டு முறைகளும், இந்த இடத்தின் வடிவமைப்பும் என் உள் உணர்வினால் உருவாக்கப்பட்டவை.

நான் ஒரு திட்டத்தில் ஈடுபட்டால், அதுபற்றிப் படித்து, புரிந்துக்கொண்டு, அதைச்சார்ந்த தகவல்களைச் சேகரித்து, பின்பு செயல் முறையைக் கண்டு, அதன் படி வேலை செய்வேன். இப்படிக் கட்டமைத்த பின், அதனை புதுமைபடுத்தியும், அதனை மேம் படுத்தியும் என்னுடைய குழுவுடன் வேலையில் ஈடுபடுவேன். அதிக யோசனை செய்யாமல் முற்படுவேன். அது சரிவரவில்லை எனில் வேறு திட்டத்தை கடைப்பிடிப்பேன். எனக்கு கோட்பாடுகள் தெரியாது. ஆனால் இது தான் நடை முறை சாத்தியம்.

பெற்றோர்கள்

உங்கள் குழந்தை வகுப்புத் தரநிலைக்கு வரவில்லை என்றால் அது பேரழிவு என்று எண்ணாதீர்கள். நீங்கள் தேவையில்லாமல் அவனது வாழ்க்கையை சிக்கலாக்குகிறீர்கள். அவன் வெற்றிப்பாதையில் வருவான் என்று நீங்கள் நம்புவதில்லை. ஏனெனில் மற்ற குழந்தைகள் செய்வதை அவன் பின்பற்ற வில்லை என்று நீங்களே தீர்மானம் செய்து விட்டீர்கள். குழந்தைகள் அவர்கள் பாதையை அவர்களே கண்டு பிடித்துக்கொள்ளும் திறமை சாலிகள். வெற்றிக்காக வகுக்கப்பட்ட வழிமுறை என்று ஒன்றும் இல்லை. ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் திறமைகள் வெவ்வேறானதாகவே அமையும். வாழ்கை ஒரு BUFFET. எல்லாம் வெளிப்படையாகவே உள்ளது. எதையும் குழந்தை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். குழந்தை எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறதோ அதுதான் அவனது சரியான வாழ்க்கையை வழிவகுக்கும்.

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

Ami Todo
Japan Dyslexia Society

கற்றலில் குறைபாடுடன் வாழ்வது

எனது தலைப்பு கற்றலில் குறைபாடுடன் வாழ்வது என்பதைவிட கற்றலில் குறைபாடுள்ளவர்களுடன் வாழ்வது என்பதே சரியானதாக எண்ணுகிறேன். ஏனெனில் நான் கற்றலில் குறைபாடு உள்ளவர்களுடன் வாழ்வதால் நான் தனித்துவம் பெற்று, எனது வாழ்க்கை வளம் பெற்றது. இது எனது வாழ்க்கையில் பல சிறந்த அனுபவங்களைத் தந்தது.

கற்றலில் குறைபாடுள்ள தாயுடனும், தம்பியுடனும் வளர்ந்தேன். எனது தாயார் எப்பொழுதும் மிக மகிழ்ச்சியாக இருப்பார். அவர் திறமை மிக்க பெண்

தொழிலதிபர். ஆனாலும் தேதிகளையும், எண்களையும் நினைவில் கொணரத் தடுமாறுவார். அவர் தனது மறதியைக் குறித்து தாமே சிரித்துக் கொள்வார். உதாரணமாக நான் ஆரம்ப பள்ளியில் படிக்கும் போது பள்ளியுடனும் ஆசிரியர்களுடனும் உள்ள தொடர்புகளுக்கு பதிலளிக்க மறந்து விடுவார். அச்சமயங்களில் நான் தான் அவருக்கு நினைவு படுத்துவேன். பள்ளியில் கோடைக் காலவிடுமுறை முடியவில்லை எனும் எண்ணத்தில் பல சமயங்களில் பள்ளிக்கு எங்களை அனுப்ப தீவிரமாக மறுப்பார். அவர் அடிக்கடி எனக்கு மனிதர்களின் பெயர்களைத் தவறாக கொடுப்பதால், நானே உருவாக்கிய பெயர்களைக் கொண்டு, அவர்களுடன் உரையாடல் நிகழ்த்த வேண்டிவரும். கூட்டங்கள், சட்டதிட்டங்கள் (rules) இவற்றை அவர் மறப்பது என்பது மிகவும் சாதாரணமாக நிகழ்வது.

என்னுடைய கலைத் திறன் மிக்க சகோதரனுடன் இது போன்ற நிகழ்வுகள் பல நடந்துள்ளன. அவன் தற்சமயம் சிறந்த கட்டிடக் கலை நிபுணனாக ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக பணியில் உள்ளான். ஆரம்ப பள்ளியிலேயே EINSTEINனின் கோட்பாடுகளை நிரூபித்திருக்கிறான். ஆனால் சாதாரண வார்த்தைகளையே தவறாகப் படிப்பான். மனிதர்களின் பெயர்கள் அவன் நினைவில் இருக்காது. மறந்து விடுவான். தேதிகளை நினைவில் சரியாக வைத்துக் கொள்ளாததால், பலமுறை விமானத்தை தவறவிட்டு இருக்கிறான். அந்த நிகழ்ச்சிகளை எண்ணி நாங்கள் இருவருமே சிரித்திருக்கிறோம்.

நான் மிகுந்த திறமைசாலி தான். ஆனால் குடும்பத்தில் குறைபாடற்ற ஒருவராக இருப்பதால், இந்த அனுபவங்கள் என்னை சிறந்த முறையில் ஒழுக்கமுள்ளவராகவும், நுணுக்கமான திறன் உள்ளவராகவும் ஆக்கியது. அவர்கள் இருவரது குறைபாடுகள் என்னிடம் சில திறமைகளை உருவாக்க உதவியது. அதற்கு நான் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி கடன்பட்டவராகிறேன்.

ஆனால் நாங்கள் பல வழிகளில் ஒருவருக்கொருவர் உதவிக்கொளவதை மறுக்க முடியாது. எனது தாய்க்கும் சகோதரனுக்கும் ஆச்சரியப்படும் படியாக தனிப்பட்டதோர் திறமை

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

இருக்கிறது. அவர்களுக்கு, வழிகூறும் வரைப்படத்தைக் கொண்டு எப்படிச் செல்ல வேண்டும் என்பதைத் துல்லியமாக சொல்லும் திறமை உண்டு. எனக்கு வரை படத்தை பின்பற்றுதல் மிகக் கடினம். அவர்களுடன் இருந்தால் நான் வழி தவறியதே இல்லை. நாங்கள் போய் சேரும் இடம் வந்ததும், இருவருக்கும் எழுதப்பட்டிருக்கும் குறியீடுகளை படிக்க இயலாத போது, நான் படித்துக் காட்டுவேன்.

இருவரும் பெரு நோக்கு உடையவர்கள். பிரச்சனைகளை நம்மிலிருந்து வித்யாசமாக சிந்தித்து, தனிப்பட்டதோர் தீர்வுகள் தந்து நம்மை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்திவிடுவார்கள். விவரங்கள் கொடுப்பதில் வேண்டுமானால் அவர்கள் சிறந்தவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். அங்கு என்னால் அதை ஈடுசெய்ய முடியும்.

எனது சகோதரன் உலகளவிலான கட்டிடக்கலையின் தேடலில் என்னையும் ஈர்த்து விட்டான். அவன் இல்லை என்றால் எனது வாழ்க்கையில் இவ்விதமான வாய்ப்பு கிடைத்திருக்காது.

இப்படியாக நாங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஈடு கொடுத்துக்கொண்டு வாழ்கிறோம். பல வேறுபட்ட திறமைகளும், வலிமைகளும் கொண்ட மனிதர்கள் ஒன்றுபட்டால் அது ஒருங்கிணைந்த சக்தியாக உருவாகும்.

கற்றலில் குறைபாடுடனோ, கற்றலில் குறைபாடு உள்ளவர்களுடனோ வாழும் எனது வாழ்கை மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபட்டது. ஆனால் ஒரு நாளும் சலிப்பு நிச்சயமாக ஏற்படாது. முதலில் உன்னைப்பற்றி அறிந்துக் கொள்வது அவசியம். பிறகு உன்னை சார்ந்தவர்களைப் பற்றி அறிய வேண்டும். உன்னால் என்ன செய்ய முடியும், அவர்களால் என்ன செய்யமுடியும் என்பதை அறிந்து நமது இயலாமையைக் கண்டு மனமொன்றி சிரிக்கவும், நமது தனிப்பட்ட திறமைகளை அடையாளம் கண்டு, ஒருங்கிணைந்து சிறந்த முறையில் செயல்படவும் வேண்டும். மேலும் கற்றலில் குறைபாடுள்ளவர்களுடன் வாழ்வதில் மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பல விஷயங்களில் நம்மை ஆச்சரியப்பட வைப்பார்கள்.

செய்திமடலுக்கான குறிப்பு

செயல்முறையிலான பயனுள்ள கற்றல் பயிற்சியின் மூலம் ஆறு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்கு பயனுள்ள கற்றல் பயிற்சி மூன்று நாட்கள் நடத்தப்பட்டது. CAMSசின் நிதி உதவியுடன் நடத்தப்படும் இந்த பயிற்சியில், ஆசிரியர்கள் சிறப்பு வழிமுறைகளைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் மாணவர்களுக்கு அளிக்கும் பயிற்சியின் மூலம் மாணவர்கள் மிகவும் சிறப்பான முறையில் கற்றுக் கொள்ள இயலும்.

எம்.டி.ஏ வின் இ-சிக்ஷானம்

இ-சிக்ஷானம் திட்டத்தின் மூலம் பயிற்சிப் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 3,500 ஐ தாண்டியுள்ளது. எங்கள் திட்டத்தைப் பற்றி எங்கள் பங்கேற்பாளர்கள் சிலர் கூறும் கருத்துக்கள்.

அன்புள்ள எம்.டி.ஏ. குழுவிற்கு,

கற்றலை அறிவதற்கான பயிற்சியில் இந்த அற்புதமாக பயணத்தில் அழைத்துச் சென்றதற்கு நன்றி.

புரிந்துக் கொள்வதில் உள்ள மற்றொரு பரிமாணத்தை நான் அனுபவமாகப் பெற்றேன். அதில்

சிலவற்றை நான் நல்வழியில் பயன்படுத்துவேன் என்று நம்புகிறேன். எனது குருக்கள் அனைவருக்கும்

எனது வணக்கங்கள். மீண்டும் ஒரு முறை நன்றி கூற விரும்புகிறேன்.

பிந்து கே நாயர்

மார்ச் அணி(batch)

அன்புள்ள எம்.டி.ஏ. குழுவிற்கு,

இந்த விரிவான பாடத்திட்டத்தை ஒன்றிணைத்த எம்.டி.ஏ குழு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

மற்றும் தெளிவான, முழுமையான விளக்கங்கள் அளித்த அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் எனது சிறப்பான நன்றி.

நளினஸ்ரீ ஜெயபிரகாஷ்

மே அணி

நான் சிறப்புக் கல்வி பாடவியலில் பயில்கின்றேன் என்றாலும், முழு பயிற்சியும் மிகச் சிறப்பாக

உள்ளது. குறிப்பாக கூறவேண்டும் என்றால் கற்றலின் குறை நிரப்பும் பயிற்சியில் கூறப்பட்ட உத்திகள்

மிகச் சிறப்பானவை. மேலும் இந்த உத்திகளைப் பயன்படுத்த பள்ளி மீண்டும் திறக்க காத்திருக்கொண்

டிருக்கிறேன்.....

ஏப்ரல் 2020 அணி

suruthisubramaniam@gmail.com

நீங்கள் சி (c) மற்றும் (g) ஒலியை விவரித்த விதத்தை ரசித்து நீங்கள் கற்பிக்கும் விதத்தில் நானே ஒரு

குழுந்தையாகிவிட்டேன். உங்களது கற்பிக்கும் திறமைக்கு எனது அன்பு நிரைந்த நன்றிகள்.

rmb.manju86@gmail.com ஏப்ரல் 2020

அனன்யா கற்றல் மற்றும் ஆராய்ச்சி மையம்

அனன்யாவின் மாணவர்கள் தங்கள் வீடுகளின் பாதுகாப்பான சூழலில் இருந்துகொண்டு, ஆன்லைன் வகுப்புகள் மூலம், தங்கள் திறன்களை தொடர்ந்து வலுப்படுத்தியும் மேன்மைப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களின் திறன்கள், வெறும் படிப்போடு நின்றுவிடாமல், அவர்கள் சுயமாக செயல்பட்டு, அது பற்றி பேசவும் செய்தனர். மேம்பட்ட கலைகள், வண்ண மணி வேலைகள் என்று பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது.

பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பிறகான இந்த வகுப்புகளில் பங்கேற்ற மாணவர்களின் கருத்துக்கள் செய்தி சுற்றிக்கையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன

குழந்தைகளுக்கான ஆன்லைன் குறுகிய கால வகுப்புகள்

COVID இன் போது குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள MDA ஒரு புதிய முயற்சியை, லைவ் ஆன்லைன் பயிற்சியை தொடங்குகிறது. இந்த கட்டமைக்கப்பட்ட பயிற்சி படிப்படியாக குழந்தையின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகின்றன. MDA யின் அனுபவம் வாய்ந்த சிறப்பு கல்வியாளர்களால் பின்வரும் தலைப்புகளில் நேரடியாக கற்பிக்கப்படுகின்றன.

1. அடித்தள பாடத் திறன்
2. ஆங்கில மொழித் திறன்
3. தமிழ் மொழித் திறன்
4. திறமைமிக்க (ஸ்மார்ட்) படிப்பு திறன்

Happenings in MDA

Training

Effective Learning Program (3-day program) was conducted for the secondary school teachers of 6 schools. In this CAMS sponsored program, teachers learn methodologies so they can teach their students to learn more effectively.

Ananya Learning & Research Center

Students of Ananya continued to build and enhance their skills from their homes, through online classes. The skills were not limited to academics. They set up experiments and they spoke about it, up-cycled art, bead work and so on. The writings of children attending after-school remediation were published as a newsletter.

MDA e-Shikshanam

[Learn more](#)

The total number of people who have completed the e-Shikshanam course crosses 3,500.

Here is what some of our attendees have to say about our program:

Thank you for the wonderful journey of learning. I have become richer in terms of understanding and hope to put some of it to good use. My pranams to all my gurus. Thank you once again.
Bindu K Nair

I myself became a kid and loved the way you narrated the sound C and G. Lots of love to you for the way you teach. Thank you.
Manju

Thanks to all the members of team MDA for putting together this comprehensive course and my special thanks to the entire teaching faculty for their lucid and thorough explanations.
Nalinasree Jayaprakash

Though I am doing special education, the entire course is very great, especially this segment. Remedial strategies are too good and I am waiting for school to reopen to apply these strategies.
Shruthi Subramaniam

Live online short duration classes for children

90 minute interactive sessions.
Appropriate grouping with max 5 children.

Live online courses:
by experienced MDA special educators

To enroll, write to:
mdatechproducts@gmail.com

Course Name	Duration	Fees	Key Features/Benefits
Foundation Course	6 days	Rs. 2000	Builds skills to read, analyse words and understand their meaning.
English Language skills Levels 2 & 3	5 days	Rs.1500	Builds skills to read, analyse words and understand their meaning.
Tamil Language skills Levels 1 & 2	5 days	Rs.1500	For children doing Tamil as 2nd language.
Smart Study Skills Levels 2 & 3	5 days	Rs.1500	Facilitates learning of content, retain it and express it in written form.

MDA starts a new initiative, Live Online Sessions, for children to learn during COVID. These sessions are structured and help the child progress step-by-step. The following topics are taught “live” by experienced special educators of MDA:

1. Foundation Course
2. English Language Skills
3. Tamil Language Skills
4. Smart Study Skills

Madras Dyslexia Association

94, Park View, G.N. Chetty Road,
T. Nagar, Chennai 600 017
Tel: 2815 6697, 2815 7908
Email: ananyamdachennai@gmail.com
Website: www.mdachennai.com

Editorial Team

Ram S, Kalyani Balakrishnan,
Mrudula Govindaraju,
Harini Ramanujam,
Dhanalakshmi Ayyer, Susha Natraj
Prema Raghunathan

For Private Circulation Only